

[Pürschel.]

ment at burde fremhæve. Men jeg tilføjede, da jeg sagde det første Gang her i Tinget: jeg siger ikke dette for at gøre Samfundets Reaktion over for den paagældende mindre kraftig.

Jensen (Gørding): Over for det ærede Medlem Hr. Bindslev vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at Lovforslaget i det store Flertal af Tilfælde drejer sig om alvorligt syge Mennesker, navnlig drejer det sig om aandsvage, Epileptikere og sindssyge, altsaa utilregnelige, foruden Mennesker, der har faaet et abnormt Kønsliv. Det maa vi ikke glemme. Vi maa heller ikke glemme den Risiko, der er for de paagældende selv og for hele Samfundet, hvis man undlader at afhjælpe nogle af de Ulemper, de lider under.

Maa jeg angaaende den psykiske Forandring, det ærede Medlem var saa bekymret for, gøre opmærksom paa, at der er dog ingen fornuftige Mennesker, som naar de faar en eller anden svær Sygdom, f. Eks. Kræft, der nødvendiggor et Indgreb af samme Beskaffenhed som det, der foreslaas i dette Lovforslag, lader være med at operere og fjerne Kræften, saa at deres Liv kan reddes, og der tager man ikke Hensyn til, om det medfører virkelig betydelig Sindsforstyrrelser, som man saa ofte ser.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Pürschel, fordi han var saa venlig at indrømme, at Forbrydelsernes Antal vilde blive formindsket efter Vedtagelse af den her foreslaaede Lov. Det er en smuk Kompliment til Lovforslaget, og jeg venter en skønne Dag at finde en god Forbunds-fælle i det ærede Medlem, naar vi skal fjerne en af de væsentligste Aarsager til saa mange Menneskers Ulykke, nemlig Alkoholismen.

Endelig vil jeg gerne takke Justitsministeren for den uforbeholdne Tilslutning, han gav mit Syn paa hele Tilværelsen for disse ulykkelige Mennesker.

Bindslev: Jeg vil gerne sige til den højtærede Justitsminister, at hvis det var et Argument, at mit Standpunkt til Dødsstraffen kunde vendes imod mig, kunde Ministerens Standpunkt paa samme Maade vendes mod Ministeren, som bl. a. mod Dødsstraffen argumenterer, at man her staar over for det uigenkaldelige. Man turde vist ogsaa staa over for det uigenkaldelige, hvor der er Tale om Kastration. Jeg mener imidlertid ikke, Argumentet kan bruges, saa baade Justitsministeren og jeg kan for

den Sags Skyld faa Lov til at beholde vore Standpunkter i Fred.

Jeg for mit Vedkommende vil sige, at jeg er vel en Tilhænger af Dødsstraf, men jeg er ingen varm Tilhænger deraf (*Justitsministeren* [Zahle]: Ikke?). Nej, jeg er ingen varm Tilhænger af Dødsstraf. Ja, Ministeren smiler, men jeg vil nødig have mit Standpunkt lagt derhen, hvor det ligger agitatorisk og polemisk, der, hvor man taler om Blodtørst o. s. v. Jeg er med Alvor og Beklemthed gaaet ind for Tanken om Dødsstraf, jeg har følt mig tvunget til at gaa ind for den, for at Samfundet ikke skulde berøves denne ultima ratio; men det er et Standpunkt, som hænger sammen med min Opfattelse af Samfundet og af, hvad Samfundet maa gøre for at værne det, som, naar det kommer til Stykket, maa være Nerven i hele Samfundet, nemlig Menneskelivet, og det er i Virkeligheden ogsaa Spørgsmaalet om Livet, som dikterer mig min Holdning over for det Spørgsmaal, vi drøfter her i Dag. Thi ved Indgreb af den Art, her er Tale om, ved vi, som jeg før har sagt, dybest set, ikke, hvad vi gør; vi griber ind i Livsmysteriet, vi fingerer ved noget, vi intet kender til, vi gør os til Vorherre over for det, hvis Hemmelighed vi endnu ikke har gennemgransket. Det er det, der for mig er det afgørende. Men derfor vender det alt sammen tilbage til et Spørgsmaal om Livsanskuelse.

Og naar man nu hævder, at selvfølgelig maa ens Holdning være bestemt af den naturlige Afsky, enhver maa føle over for Sædelighedsforbrydere, behøver vi slet ikke at ofre Tid paa at diskutere dette, thi herom er der ingen Divergens; men, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Pürschel har gjort opmærksom paa, der er alligevel Grænser for, hvad Samfundet vil kunne opnaa ved en Lov som den, her er Tale om. I det hele taget maa man vel spørge, om det er rigtig at tage Faren ud af Tilværelsen.

Det Spørgsmaal ligger bag det alt sammen, om Menneskets sjælelige Omkæbelse kan finde Sted ved Indgreb i Menneskets fysiske Natur. Det fik jo et overordentlig talende Udtryk fra det meget lattermilde Medlem Hr. Jensen (Gørding), der ikke er nær saa lattermild, naar han staar paa denne Talerstol og taler alvorligt om Alkoholismen, det ærede Medlem er overordentlig lattermild, hvor det drejer sig om, at andre Mennesker kan have en Mening, som de forfægter med Alvor. Latteren blev en lille Smule nedstemt hos det ærede Medlem, men jeg vil gøre det